

خودکشی دسته جمعی نهنگ ها

بارها از طریق رسانه ها شاهد بوده ایم در برخی اقیانوس ها و بستر آب های عمیق، گروهی از نهنگ ها خود را به ساحل می رسانند و به صورت دسته جمعی خودکشی می کنند.اینکه دلیل اصلی چنین اتفاقی آلودگی آب ها، آزمایش های نظامی، نشت گاز و نفت به آب، وجود مواد رادیواکتیو یا هر دلیل دیگری ازاین جنس است، کاملاً مشخص نیست. ولی نکته حائز اهمیت، اثرات منفی زیست محیطی این اتفاق است که دل همه دوستداران حیوانات و سلامت بستر آب ها و طبیعت را به درد می آورد. چنین اتفاقی در کشور ما هم سال های متمادی است که به وقوع می پیوندد. اما نه بین نهنگ ها بلکه میان انسان ها! هرساله درآستانه حلول سال جدید عده زیادی از هموطنان بر مرکب مرگ سوار می شوند

وگویی همچون نهنگ ها، خودخواسته جان به جان آفرین تسلیم می کنند، چقدر سخت و تلخ است خانواده ای که کاللی امید و آرزو خود را آماده ورود به سال جدید و بهره گیری از مواهب و نعمات استمرار حیات و روز و سال نو می کند، اما آوار غم بر سرش فروریخته، داغدار می شود و کاخ رویاهایشان به سادگی نابود می شود. متأسفانه این روند تنها محدود به نوزور نیست هرچند در این ایام خیلی بیشتر است اما در طول سال تداوم دارد و افراد زیادی در سفرهای جاده ای، جان خود را از دست می دهند، درحالی که حتی مرگ یک نفر هم در جاده ها پذیرفته شده نیست.

اما به راستی اشکال کار کجاست که با این همه مطالعه و برنامه ریزی، پیش بینی ها و پیشگیری هایی که صورت می پذیرد، کماکان کشور ما از رگورداران تصادفات جاده ای در سطح جهان است؟ به نظر می رسد عوامل زیر از مهم ترین مسائلی هستند که به عنوان عوامل تأثیرگذار باید مورد توجه دست اندرکاران مربوط قرار گیرند:

■ **عامل انسانی:** متأسفانه باوجود آموزش های فراوان و اعمال قانون های شدیداز سوی پلیس راهور هنوز عامل انسانی از مهم ترین عوامل بروز تصادفات جاده ای است. نگاهی به آمارهای پلیس جاده بیندازید؛ سرعت یا سبقت غیرمجاز، انحراف به چپ و راست، رانندگی در حالت خواب آلودگی و خستگی و عوامل بسیار دیگری از این دست، باعث بروز تصادفات شدید می شوند که این مسئله نشان می دهد باوجود تجارب فراوان و صحنه های دلخراشی که مردم هر سال می بینند، هنوز در فرهنگ رانندگی ورعایت اصول و قوانین به بلوغ کافی نرسیده ایم.

■ **اتومبیل های نایبم و غیراستاندارد:** بخش عظیم مردم از تولیدات خودروهای داخلی استفاده می کنند. بجوایهم حقیقت را قبول کنیم یانه، بسیاری از این اتومبیل ها(خصوصاً ماشینی که آمار دارندگان آن بالاست و همه می شناسیم) اصلاً اتوموبیل جاده نیستند و حداقل های ایمنی را ندارند؛ امری که متخصصان نیروی انتظامی بارها بدان اشاره کرده اند و حتی گهگاه مانع شماره گذاری آن ها شده اند که با اصلاحاتی دوباره روانه بازار شده اند. اگر با برخورد جدی تر با این مسئله در سال حتی مانع مرگ یک نفر بشویم، هر هزینه ای در این راستا صرف شود، ارزشش را دارد.

■ **راه ها و جاده های غیراستاندارد:** هرچند در سال های اخیر در توسعه راه ها، شناخت نقاط پرخطر، استاندارد سازی و دوبانده کردن جاده ها اقدامات زیادی صورت گرفته است، آنچه از آمار هویداست، هنوز این اقدامات کافی نیست. نشان به آن نشان که کامل بسیاری از تصادفات، کماکان مشکلات ناشی از جاده های نایبم است. سخن در این راستا بسیار است و مجال رسانه محدود. با وجود آنکه صداوسیما و رسانه های مختلف مکتوب و دیجیتال بسیار فراوان به این موضوع پرداخته اند، اما واقعاًآزاددهنده است که هرچه در این باره سخن می گوئیم و قلم می زنیم، از رونق نمی افتد. پرداختن به معضل سوانح جاده ای خصوصاً در نوزر گویی سوزه ای است که برایش پایانی متصور نیستیم وانگار رسم همواره و هرساله ما شده است که باید در چنین روزهایی برای آسیب دیدگان و درگذشتگان سفرهای نوروزی این چنین مرتبه سرائی کنیم. با همه این تفصیل نمی شود دست روی دست گذاشت و کشته شدن عده زیادی از هم وطنان را که گویی نوعی خودکشی دسته جمعی است، به نظاره نشست. همان طور که اقدامات مختلف پلیس راهور، راه سازی و سایر نهادهای مربوط تا حد زیادی این آمار را کاهش داده یا روند رو به رشد آن را متوقف کرده است، حتماً بازهم می توان اقداماتی انجام داد تا زمانی فرارسد که این آمار تا حداقل ممکن کاهش یابد و مردم شورمان از موهبت ایران گردی و سفرهای خانوادگی با حلاوت بهره مند شوند؛ البته نباید این موضوع را فراموش کرد که بخش عظیم تحقق هدف مقدس کاهش تصادفات و سوانح جاده ای منوط به رعایت اصول و قوانین و احترام به فرهنگ رانندگی ازسوی مردم است.

راهکار تازه برای درمان معتادان متجاهر

ایستاد دپیترک ستاد مبارزه با مواد مخدر، راهکار اصلاح چرخه معیوب موجود مبتنی بر جمع آوری معتادان متجاهر، انتقال آن ها به مراکز ماده ۱۶، اعمال هزینه برای این افراد و بازگشت آن ها به جامعه را ایجاد مراکزى به نام «دهکده امید و زندگی» دانست.

حسین ذوالفقاری بیان کرد: در دهکده امید و زندگی علاوه بر درمان، اشتغال و بازتوانی کامل معتادان متجاهر مدنظر است و درصددیم این افراد مجدد در سطح جامعه رها نشوند و شاهد مشکلات قبلی شان نباشیم.

۴۰ درصد

ایرنا | نایب رئیس انجمن پارکینسون ایران با بیان اینکه ابتلا به پارکینسون در ایران ۴۰درصد بیشتر از میانگین جهانی است، گفت: هزینه های درمانی بیماران پارکینسون به بیش از ۳۰میلیون تومان در ماه می رسد که اغلب توانایی پرداخت چنین هزینه ای را ندارند و پوشش بیمه ای نیز نامناسب است. محسن میرمحمدی ادامه داد: ابتلا به پارکینسون با سرعت بسیار زیادی در حال افزایش است که پیش بینی می شود آمار بیماران مبتلا در ایران به بیش از ۲۵۰هزار نفر رسیده باشد.

۶۳ قلم

مهرارئیس دانشگاه شهیدبهشتی گفت: تا پانزده سال گذشته، امکانات تولید رادیودارودر کشور وجود نداشت و آن را از خارج وارد می کردیم اما امروز ۶۳محصول رادیودارودر کشور تولید می شود. محمودرضا آقامیری یادآوری کرد: امروز ما صاحب فناوری صادرات محصولات رادیودارو و داروهای موردنیاز در پزشکی هستیم. بخشی از رونمایی ها مربوط به مواد رادیودارو بود که در پزشکی هسته ای برای درمان و تشخیص استفاده می شود. بخش دوم آن نیز مربوط به تکنولوژی پلاسماست که فناوری نسبتاً جدیدی است که ایران به آن ورود کرده است و در صنعت و پزشکی استفاده می شود.

شهر

اشنبه ۱۴۴مهرماه ۱۴۰۴شماره ۳۳۴

۱۳

زبان

مذاکره زیر ذره بین جامعه

نگاهی جامعه‌شناسانه به مذاکرات ایران و آمریکا که این روزها افکار عمومی به آن گره خورده است

پرسیدنش کمی ساده‌انگارانه به نظر برسد، اما به راستی چرا بسیاری از مردم چشمشان را به اخبار مرتبط با مذاکرات دوخته‌اند؟ چرا افکار عمومی می‌کنند و بعضی دیگر هم بر این باورند که قرار نیست معجزه‌ای رخ دهد و گشایشی حاصل شود. برای دسته‌ای هم فضای مجازی، فضایی برای رجزخوانی میان موافقان و مخالفان مذاکرات است. اما فارغ از نوع نگاه افراد، به جرئت می‌توان گفت که این روزها تقریباً کسی نیست که پیگیر نتیجه‌این مذاکرات و خبرهای مرتبط با آن نباشد. شاید

با مسافران‌ش که هریک تحلیل‌های و پیش‌بینی‌های خودشان را بیان می‌کنند و گاهی هم بحثشان بالا می‌گیرد، چه درمیان بازیان و کاسب‌ها که برخی هایشان از فضای سنگین بازار می‌گویند و چشم‌انتظاری برای شنبه‌ای که برخی‌ها آن را «تاریخ‌ساز» و «سرنوشت‌ساز» می‌دانند. مذاکرات ایران و آمریکا در فضای مجازی هم داغ و پرمخاطب است و هر کسی از ظن خود باران شده و به آن واکنش نشان داده است؛ برخی که دستی بر آتش تحلیل‌های سیاسی و اقتصادی دارند،

خانم فروشنده که به واسطه خریدهای پیبایی کمی مرامی شناسد، دوسان‌دوچی را که خریده‌ام، به دستم می‌دهد و می‌گوید: «از دنیا چه خبر؟ شنبه چه می‌شود؟ بالاخره جنگ می‌شود یا نه؟»؛ و البته او تنها کسی نیست که مسئله مذاکرات، ذهنش را درگیر کرده است. این روزها هر طرف که سر بچرخانید، این قبیل گفت‌وگوها و پرسش‌ها و دل‌نگرانی‌ها را به چشم می‌بینید؛ چه در گفت‌وگوی راننده تاکسی خطی

فاطمه زهرا

دل‌بستگی مردم به سرنوشت کشور

تا این اندازه پیگیری اخبار حوزه سیاست و به عبارتی «سیاسی» بودن مردم ما خوب است یا بد؟ امان... قریایی‌مقدم، جامعه‌شناس مطرح کشورمان، در پاسخ به این پرسش، این موضوع را «خوب» ارزیابی می‌کند و در توضیح چرایی آن می‌گوید: این مسئله نشان می‌دهد که مردم ما در برابر سرنوشت کشورشان حساس هستند. او با بیان اینکه جامعه ما به سرنوشت کشور، رفاه و آسایش خود و فرزندان‌شان و نیز آینده‌یوه زیستی مردم دل‌بستگی دارد، ادامه می‌دهد: همین مسئله سبب شده است که اخبار سیاسی برای مردم ما مهم باشد. این موضوع به ایرانی‌هایی که ساکن داخل کشور هستند، محدود نمی‌شود، بلکه ایرانی‌های ساکن در خارج از کشور هم به سرنوشت این مرزوبوم دل‌بستگی دارند و پیگیر اخبار حوزه سیاست هستند. هر ایرانی در هر جای دنیا باشد، مام وطن را فراموش نمی‌کند و به سرنوشت کشور علاقه‌مند است.

به اعتقاد این جامعه‌شناس، حساسیت در برابر سیاست، پیامی برای حاکمیت نیز دارد: «این مسئله به حاکمیت پیام می‌دهد که مردم تصمیم‌های آن‌ها را زیر نظر دارند. ازسوی دیگر، به سایر کشورها این پیام را می‌رساند که سرنوشت کشور برای مردم مهم است و در برابر آن بی‌تفاوت نیستیم». او با بیان اینکه مردم ما در طول تاریخ همواره در برابر اخبار سیاسی حساس و پیگیر بوده‌اند، ادامه می‌دهد: البته در

معیشت؛ درگیر سیاست

این‌طور ادامه می‌دهد: در نتیجه در پاسخ به پرسش شما که چرا مردم ایران خیلی سیاسی هستند، باید گفت زیرساخت بر زندگی مردم تأثیر زیادی می‌گذارد، این درحالی است که در کشورهایی مثل ترکیه، کشورهای اروپایی و... حزب یا حکومتی می‌آید و می‌رود و این مسئله در کوتاه‌مدت نوسانات سنگینی در زندگی و معیشت مردم ندارد. «کنش و رفتار عقلایی آن است که در برابر آنچه بر زندگی ما تأثیری می‌گذارد، واکنش نشان بدییم». او با بیان این جمله می‌گوید: در دوره پس از انقلاب این‌گونه بیان شده و نیز این‌گونه تجربه شده است که نوسانات سیاسی به شدت بر زندگی مردم تأثیر می‌گذارد؛ در هر دوره‌ای که مردم چنین تأثیری را در زندگی خود ندیدند، ماجرا را رها کردند.

به گفته این جامعه‌شناس، پس از انقلاب اسلامی در رسانه‌ها و فضای جامعه این‌طور مطرح شده است که کلید معیشت مادر دست سیاست خارجی است؛ زیرا مردم می‌بینند که برای مثال با رفتن دولت سیزدهم و استقرار دولت چهاردهم، وضعیت معیشتشان بدتر شد؛ به عبارتی تحولات داخلی، تأثیری بر بهبود معیشت مردم نمی‌گذارد. بنابراین آن را به سیاست خارجی مربوط می‌دانند. او با بیان اینکه انتظار جامعه‌شناسانه این است که افراد جامعه همه متغیرهای مربوط به وضعیت معیشت و زندگی خود را رصد کنند، تأکید می‌کند: بنابراین در جامعه‌ما که مسائل سیاسی ارتباط مستقیم با معیشت و زندگی مردم دارد، افراد جامعه در برابر این رویدادها حساس و پیگیر هستند.

حامد بخشی، جامعه‌شناس و عضو هیئت علمی جهاد دانشگاهی خراسان رضوی، اما به ماجرا از جنبه دیگری به منطقه تحت حاکمیت غزنویان حمله کرد.

مردم شهر کمر به دفاع در مقابل آن قدرت مهاجم بستند اما تا زمانی که سلطان محمود رسید، نیروهای مهاجم شهر را ویران کردند. سلطان محمود مردم را به خاطر دخالت در امور حکومت، ملامت کرد و دلیلش هم این بود که این مقابله مردم، سبب ویران شدن شهر و زندگی خود مردم شده بود». او با بیان اینکه در تاریخ کشور، برهه‌هایی وجود داشته که زندگی اجتماعی و معیشت مردم تحت تأثیر مسائل سیاسی قرار گرفته است، تأکید می‌کند: در برهه‌هایی نیز مسائل سیاسی و جنگ میان حاکمان، دست‌کم در کوتاه‌مدت تأثیری بر معیشت و زندگی اجتماعی مردم نگذاشت. به عبارتی در کوتاه‌مدت زندگی مردم از نوسانات سیاسی تا حد چشمگیری در امان بود؛ مگر زمانی که درگیری‌ها و جنگ‌ها مستمر و فرسایشی می‌شد؛ مثل اواخر دوران ساسانیان که جنگ‌ها مستمر با حکومت روم باعث شده بود حکومت با دریافت مالیات به مردم فشار بیاورد. همین هم زمینه‌ای شد برای اینکه حکومت، پشتوانه مردمی خود را از دست بدهد. اشتباه ساسانیان، ممزوج کردن سیاست با فرهنگ و معیشت مردم بود. این، مسئله خیلی مهمی است. بخشی صحبت‌هایش را

جامعه؛ در پی امنیت اجتماعی

حسین پهروان، عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد، هم معتقد است که برای بررسی جامعه‌شناسانه چرایی اهمیت مذاکرات برای مردم، باید نگاه جامعی به ماجرا بیندازیم و آن را از تمام ابعاد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، محیطی و حتی دینی بررسی کنیم. او پاسخش را این‌طور خلاصه می‌کند: مردم جامعه پیگیر اخبار مذاکرات هستند؛ زیرا این رویداد سیاسی، سرنوشت کل کشور و همه گروه‌های اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

مذاکرات؛ ایران یک صدا می‌شود!

– عمان – دارد با فاصله فراوان با هر موضوع دیگر، ما را به خود مشغول می‌کند. این فقط بازار نبود که با کاهش سکه و طلا و دلار و افزایش بورس به استقبال شنبه عمان رفت، در همه حوزه‌ها اعم از جامعه و فرهنگ و هنر و... هم سهم خود را ادا کردند. این هم می‌تواند کار را برای مسئولان ساده کند و هم دشوار؛ ساده از آن‌رو که مردم با شرایط آشنایند و با پیگیری خبرها از ده‌ها منبع، همه چیز را رصد می‌کنند، پس می‌شود به آگاهی مردم امید بست. دشوار هم می‌شود همین آگاهی؛ چون به شدت باید مراقب خود و رفتار خویش باشند. همه توان خود را هم باید بگذارند که حق ملت و کشور را استیفا کنند. اما واگری را که طرف مذاکره

هم مثل میدان، توانمند هستیم. این بار هم آگاهی ما درباره شرایط و امور باید به قوتی پیشران درکنار دیپلمات‌های ما قرار بگیرد. این هم افزایی ملی می‌تواند به ظرفیتی بویا تبدیل شود که به نفع ما تمام شود. مردم آمریکا قطعاً مثل ما در برابر ماجرا حساس نیستند. بلوک‌های قدرت اند که آنجا به جورچین سیاست می‌پردازند. اینجا اما مردم در جورچین اقتدار ایرانی، سهم‌اول را دارند. شایسته به نظر می‌رسد که توجه و حساسیت مردم را با آگاهی افزون‌تر غنی‌سازی کنیم تا در جنگ ترکیبی هم با ترکیب شایسته کار را به جلو ببریم. دنیا باید از ایران یک صدا بشنود. ادامه یافتن مذاکره با پایان آن هم نباید این یگانگی صدا را تحت تأثیر قرار دهد. ملت و دولت که هم‌آوا شوند، موفقیت دست یافتنی‌تر خواهد بود. چنین باد، ان‌شاء...!

ما را باید در شمار سیاسی ترین مردم دنیا حساب کرد؛ اگر سیاسی ترین نباشیم. گزارش هایی که از دیگر کشورها می خوانیم، می گوید مردم چندان کاری به سیاست ندارند اما آن گونه که ما در ایران زیست می کنیم، گواهی می دهد که سیاست، حرف اول در کلام همه ماست. شاید هم حق داریم؛ وقتی همه چیز را در وابستگی تام و تمام با سیاست می بینیم، حق داریم حساب و کتاب ها را جوری تنظیم کنیم که با بالا و پایین سیاست بخواند. هر اتفاقی که بخواهد بیفتد، ما هم اهل استقبال از آنیم و هم در بدرفه اش پاشنه کفش هامان را هم ورمی کشیم. همین ماجرای مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در کشور ثالث